

da skal bringe disse Forhold til Afgjørelse. Og saa her ere uopløselige Bønskeligheder, og det maa naturligvis ventes, at Rigsdagen i denne Henseende, som i saa mangfoldige andre, vil være billig nok til at indrømme og vurdere disse Bønskeligheder rigtigt. Det er jo evident, at man kan ikke aflægge et bestemt Regnskab, hvorpaa alene staae opførte danske Troppedele; thi til endel af disse er der afholdt Udgifter af den holsteenske Kasse; heller ikke kan man aflægge et andet bestemt Regnskab, indrettet paa det approberede holsteenske Budget; thi disse Udgifter i Virkeligheden kunne ikke sondres skarpt fra hinanden. Der maa altsaa, saavidt jeg skjønner, forelægges et Regnskab, der samlet giver en Udsigt over samtlige Udgifter saavel til den oprindeligt paaregnede Deel af Armeen, der var bragt i Anslag i Kongerigets Finantslov, som til den holsteenske Troppeskrift. Der vil blive at foreslægge, og der er forelagt et Regnskab, som giver en Udsigt over samtlige disse Udgifter, og uagtet Rigsdagen ganske sikkert ikke er berettiget til at kontrollere Anvendelsen af de Summer, der ere approberede af Hans Majestæt som Souverain for Holsteens Vedkommende, maae dog ogsaa disse Summer tages med paa dette Regnskab, og ved Regnskabets Bedømmelse maa det finde Erkenndelse, at disse Summer ere brugte paa den Maade, der er angiven. Det vil saaledes vistnok være rettest, at der for Alt, hvormed Beløbet overskrides, saavel de 858,000 Rd. som den for Kongeriget bevilgede Sum, gives en fælles Bevilling, hvor Kongeriget for $\frac{2}{3}$ bevilger disse Overskridelser. Det er ganske sikkert, at der ikke kan gives nogen strengt rigtig Løsning af et saadant forviklet Forhold som det omtalte; men jeg troer, at det ikke vil være af de største Bønskeligheder, der ere overvundne.

Besvarelse: Jeg skal blot tillade mig et Par yderligere Bemærkninger i Anledning af, hvad der af to meget ærede Ministre er anført. Med Hensyn til det, der er bemærket af den meget ærede Krigsminister, da skal jeg, forsaavidt Slaveriet kom under Omtale, ikke gaae ind derpaa. Jeg skal kun stille det Spørgsmaal, af hvem de 1,594 Rd. 70 sk

blive betalte. Det andet Punkt, som af den meget ærede Minister blev berørt, var med Hensyn til Posteringen paa forskellige Conti, nemlig hvorvidt Udgifterne vare extraordinaire eller ordinare. Jeg troer, at der i saa Henseende findes en Misforstaaelse Sted. Det kan vel være, at de Udtryk, som jeg benyttede mig af, ikke vare aldeles tydelige. Jeg troer, at jeg benyttede Ordet, extraordinair, og det forekommer mig, at den meget ærede Minister har opfattet Betydningen deraf at være den, som forekommer i Finantsloven, idet der er skelnet for Krigsministeriets Vedkommende mellem ordinare og extraordinare Udgifter. Det var ikke det, jeg sigtede til. Min Mening var, at de extraordinare Udgifter, som her vare under Omtale, vare saadanne, som vare foranledigede ved Foranstaltninger, som vare udenfor Finantsloven; det er Udgifter, som slet ikke omtales i Finantsloven; det er Foranstaltninger, som Rigsdagen aldeles ikke har taget Hensyn til, og det er, afsæet fra det andet Spørgsmaal om Forskjellen imellem ordinare og extraordinare Udgifter i Finantsloven, for mig aldeles klart, at Udgifter, som ere foranledigede ved Foranstaltninger, hvortil Finantsloven aldeles ikke tager Hensyn, ikke kunne opføres paa nogen Conti, som er formeret ifølge Finantsloven. Med Hensyn til, hvad den meget ærede Finantsminister har yttret, da maa jeg tilbagefalde i Erindringen, hvad der foranledigede de Bemærkninger, som jeg fremsatte forrige Gang om det Punkt, som den meget ærede Minister udtalte sig om, nemlig de 206,000 Rd. for Holsteens Vedkommende. Jeg gjorde opmærksom paa, at der i det Svar, som var afgivet af Krigsministeriet til det i Folkethinget nedsatte Udvalg, var yttret, at Udgifterne til Armeen i 1852—53 vare approberede ved Holsteens Budget og vare afholdte af Holsteen og Lauenborg. Det var i den Anledning, at jeg bemærkede, at jeg ikke antog, at det forholdt sig saaledes. Den meget ærede Finantsminister har, saavidt jeg har opfattet hans Foredrag, ikke gjort nogen Indsigelse derimod; men han anførte, at det var ligegyldigt, om Pengene bleve udbetalte af Kongerigets Kasse eller af Holsteens Kasse, fordi Kassebeholdningerne, saavidt jeg opfattede det, vare fælles.